

pax

i Huddinge utgiven av Svenska kyrkan #2 2019

TEMA
VARDAG

Vardagslunken är bäst

Miraklet är livet

Det enkla är ofta roligast

***Fånga vardagen
- om vardagsmirakel***

PAX I SVENSKA KYRKAN I HUDDINGE

UTGIVEN AV
SVENSKA KYRKAN I HUDDINGE

Ansvarig utgivare:

Kyrkoherde Torbjörn Strand
tel. 08-588 697 22
torbjorn.strand@svenskakyrkan.se

Redaktör:

Maria Milén
tel. 08-588 697 83
maria.milen@svenskakyrkan.se

Redaktion:

Torbjörn Strand, Maria Milén,
Anita Jonsson

Fotograf:

Elliot Elliot

Layout:

Maria Milén

Tryckeri:

Brandfactory

Distribution:

Samhällsinformation/Postnord

Huddinge pastorat:

Flemingsbergs församling
Huddinge församling
Sankt Mikael's församling
Trångsund-Skogås församling

Kontakt:

Växel: 08-588 697 00
www.svenskakyrkan.se/huddinge

Enskilt samtal

Att tala med en präst eller diakon är gratis.
Ta kontakt med våra präster och diakoner om du vill samtala om livets frågor, stora som små.

**Ring växeln 08-588 697 00
så kopplar vi dig vidare.**

FOTO: TIM FORS

Vardagen är livet

Vardagen är våra liv, trots att vi ofta får lära oss att längta någon annanstans. Längta till den coola eller häftiga semestern långt bort, till när vi är lite smalare, till när vi mår lite bättre eller när livet äntligen ska bli perfekt. Det är då vi kommer känna oss nöjda med oss själva och våra liv. När sanningen kanske är att livet är det som pågår just nu, med alla dess upp och nedgångar. Egentligen vet vi inte vad som väntar runt hörnet. Varför slösa vår tid med att inte vara rädda om det som vi har?

Annelie Darwich som vi har intervjuat i det här numret av Pax, har genom de svårigheter som hon och hennes familj gått igenom, kommit att tycka om den vanliga vardagslunken. När Annelies dotter var tre år fick hon leukemi och behandlingen tog några år. Allt har gått bra som väl är, men när de befann sig i "väntrummet" mellan livet och döden, var det just det enkla vardagslivet som blev det viktigaste. Att gå till parken, spela spel och pyssla hemma tillsammans, hälsa på mormor och morfar, allt det där som vi tar för givet, blev det viktiga.

Kanske är det så att det är först när vi är nära att mista vårt vanliga vardagsliv som vi kan förstå att det är själva livet. Jag blev själv allvarligt sjuk för några år sedan och det enda jag längtade efter då, var att få leva mitt vanliga liv. Gå till jobbet, hämta och lämna på förskolan, ha mina gamla bekymmer, som jag då

tyckte var så stora. Jag ville inte resa jorden runt, bli smalare eller förändra något som helst i mitt liv. Jag ville ha sådana problem som lite ångest, vara lite för stressad, kanske fundera på om jag skulle byta jobb eller inte. För om det var så, då mådde jag i grunden bra insåg jag. Än idag så njuter jag av att bara få leva, jag struntar helt i att allt inte är perfekt i mitt liv, för det är *mitt* liv och det är bra så.

Vi behöver kanske inte heller resa någonstans för att uppleva glädje och avkoppling. Det går lika bra att vara hemma och semestra. Nu när vi alla har klimatångest börjar vi upptäcka allt vackert runt omkring oss istället. I Flemingsbergs kyrka har det länge varit så att de har haft öppet hela sommaren. Dit kommer barn, unga, äldre och grillar, ritar, pysslar, umgås och bara hänger tillsammans. Ibland åker de iväg på någon utflykt. Människor har i alla tider inte alltid haft möjlighet att resa i väg långt bort på ledigheten, utan har gjort det bästa av det som finns i närheten. De är föregångarna som många av oss nu tar efter, nu när vi vet vad vårt resande ställer till med. Det bästa i livet är gratis som Stina Svan, präst i Flemingsbergs församling säger, det gäller bara att ta vara på det.

Maria Milén, redaktör
maria.milen@svenskakyrkan.se

Livet är det som händer en medan
man är upptagen med att planera det.

(John Lennon)

Tacksam för den vanliga vardagslunken

”Jag tror att om man varit med om något livshotande så blir man mer ödmjuk mot livet. Det är lättare att finna lycka i småsaker, man måste inte ha några kickar för att känna lycka eller vara glad. Den friska har tusen önskningar, men den sjuka har bara en, menar Annelie S Darwich, församlingspedagog i Huddinge församling.”

För Annelie S Darwich har vardagen en särskild plats i hjärtat och hon tar inget för givet. När hennes dotter Julia var tre år upptäcktes det att hon hade fått blodcancer, leukemi. Det har nu gått tio år sedan dess och Annelie känner sig tacksam varje dag över att Julia nu är frisk. Glad över att få leva ett vanligt liv som alla andra barnfamiljer, med dess små vardagsbekymmer. Även om livet inte riktigt blivit som det var innan.

– Jag tror att om man varit med om något livshotande så blir man mer ödmjuk mot livet. Det är lättare att finna lycka i småsaker, man måste inte ha några kickar för att känna lycka eller vara glad. Den friska har tusen önskningar, men den sjuka har bara en. Det var så mycket som inte spelade

någon roll när Julia var sjuk.

– Nu för tiden räcker det att jag känner solen mot ansiktet, för att jag ska känna mig lycklig. Eller att jag och barnen sitter i soffan och tittar på film och vi skrattar åt samma sak.

När Julia blev sjuk förändrades livet för alla i familjen. Julias lillasyster Maria var bara 10 månader när de fick beskedet. Symptomen på sjukdomen var först ganska diffusa.

– På midsommarafton när Julia var tre år, så upptäckte vi att lymfkörtlarna på halsen var lite stora. Jag reagerade på att de var lite större än de brukar, men vi bestämde oss för att avvakta och se om hon var på väg att få en förkylning. En vecka senare så var de fler och större, men vi märkte inget annat, hon hade ingen feber eller

smärta. Vi åkte ändå till vårdcentralen för att kolla om det var körtelfeber eller något liknande.

På vårdcentralen hittade de ingen förklaring, men läkarna trodde inte att det var något farligt. Husläkaren föreslog ändå att de kunde åka till barnakuten på Södersjukhuset om de kände sig oroliga.

– Så då gjorde vi det och där tog de flera prover som inte heller visade något. Det var ingen förkylning eller infektion. Läkarna visste inte vad det var. De tog ännu fler prover och vi fick en återbesökstid två dagar senare. Men så hörde de av sig innan återbesöket och sa att vi måste komma tillbaka, det är något med blodet. Vi åkte dit igen och de tog massor med prover som inte visade något.

– Till sist tog de ett riktat prov mot leukemi. Vi fick åka hem över natten och vänta på svaret. Dagen efter ringde de och meddelade att testet visade att det var blodcancer och att redan nästa morgon blir vi inskrivna på barncanceravdelningen och behandlingen påbörjas direkt.

Plötsligt var livet helt annorlunda. För Annelie och hennes familj fanns det bara ett fokus från och med nu, att Julia skulle bli frisk.

– Så fort vi fick veta att Julia var sjuk blev det ett sådan skifte av fokus att den vanliga vardagen och alla måsten blev obetydliga. Efter att vi varit på barnakuten och fram till beskedet, fick hon andra symptom som hög feber. Det gjorde det lättare för Julia att förstå att hon behövde åka till sjukhuset och bli frisk. Läkarna var jätteduktiga på att förklara vad som skulle hända. Julia förstod att hon var sjuk och måste ha olika mediciner och att vi måste vara på sjukhuset mycket. Däremot var hon för liten för att förstå att det var en livshotande sjukdom.

Barncanceravdelningen var helt anpassad efter barnen. Hela avdelningen var inredd som en lanthandel och det fanns kök där familjerna lagade mat och kunde äta tillsammans.

– Även om det var jobbigt för Julia med behandlingen, hade hon alltid full uppmärksamhet av oss vuxna. Det var alltid någon som var med henne. Personalen visste vad hon hette, det kom clownen dit, det var målarverkstad, sångstunder och lekterapi. Bortsett från behandlingen och sjukdomen var det något väldigt positivt.

Behandlingen pågick i tre år, det första året är mest intensivt och

”Att få göra barnen glada genom att busa eller pyssla tillsammans en stund blev jätteviktigt.”

jobbigast med mycket biverkningar av all medicin.

– Efterhand blev sjukhuset en trygghet och ett sätt att leva. Det var som livet var satt på vänt, på paus, och vi blev placerade i ett väntrum med två dörrar. Ena dörren var till livet och den andra var mot döden. Vi satt där i väntrummet och bara väntade, medan övriga livet fortsatte vid sidan av. Vi såg hur livet pågick för alla andra som genom en glasruta i det här väntrummet. Ibland kunde vi få gå ut och leka lite, men vi var hela tiden fast i väntrummet.

– Eftersom Julia var väldigt infektionskänslig var varken hon eller Maria på förskolan under nästan två år. Det fanns perioder då Julia inte kunde gå för det gjorde så ont i benen av behandlingen. Skelettet värkte så mycket. Det var värst under det första året, sedan blev det lättare.

Så småningom la sig den första tidens kaos. Proverna visade att cancercellerna försvann fort och behandlingen fortsatte med inriktningen att förebygga, så att cancer inte skulle komma tillbaka.

– Det är som med allt annat, man skaffar sig en vardag i kaoset som fungerar. Livet bestod mycket av sjukhuset och eftersom Julia inte orkade göra så mycket, blev det att vi gjorde mindre saker hemma istället. Vi kunde åka till Rådsparken och träffa djuren där, vi tog små promenader och matade ankor, vi var ute i skogen, vi läste böcker och tittade på film. Det blev den enkla vardagen som blev det fina. Vi hade alltid en väska packad hemma om vi skulle behöva åka in och vi vågade inte resa någonstans utanför Stockholm.

Det som man normalt sett inte brukar se och uppskatta i livet blev det som framträdde, berättar Annelie.

– Jag tror att vi hade ganska mycket närvaro under de här åren. Vi gjorde mycket saker tillsammans. Vardagsbestyren som man har hela tiden blev betydelselösa. Det blev oviktigt om vi skulle tvätta nu eller senare eller att ha ett superstädat hem. Att få göra barnen glada genom att busa eller pyssla tillsammans en stund blev jätteviktigt.

– Vi tvingades att skruva ner ekorrhjulet och farten som man brukar

leva i tills det knappt fanns någon fart alls. Det innebar att vi såg det vackra i det lilla och uppskattade det som man normalt sett inte hann förut. Den vardagen var väldigt fin, även om den kantades av sjukdom, sorg, oro och rädsla att förlora sitt barn, så var den ändå väldigt fin för den blev så genuin.

Det som vi tar för givet var inte längre självklart för Annelie och hennes familj. Den upplevelsen påverkar Annelies syn på livet än idag.

– Under sjukdomsperioden när vi gjorde riktiga vardagssaker med varandra, som att Maria och Julia lekte eller när de kunde vara med på någon sångstund på förskolan, då kunde jag översköljas av en enorm tacksamhet. En vardagsgrej som man i vanliga fall kanske stressar till blev en sådan stor glädje. Än idag om vi till exempel blir oense om något och det blir en diskussion, känner jag mig ändå så himla tacksam. Det är helt fantastiskt att hon lever, att hon är här på jorden och får vara med. Idag tycker jag om mitt liv och vardagen, att bara få vara i den helt vanliga vardagslunken. ●

Det stora miraklet är själva livet

”Jag var mer än redo att bli förälder, jag var verkligen på tårna. Visst är det en stor omställning och slitsamt med sömnbrist och så, men nu kommer jag nästan inte ihåg hur livet såg ut innan Rut, berättar Rikard Olofson som blev förälder i 50-årsåldern ”

Hon som kommer emot mig i hallen tillsammans med sin pappa är lite av ett mirakel. Rut föddes nämligen i vecka 27 och vägde endast 523 gram när hon såg dagens ljus.

– Rut vägde inte mer mycket än ett smörpaket. Men hon föddes med starka lungor och har klarat sig bra tack vare en vård i världsklass. Hennes två första månader låg vi inne på Huddinge sjukhus, men under hennes tredje månad fick vi hemsjukvård, vilket var skönt. Sonden togs bort samma dag som hon var beräknad att födas. Det var en milstolpe när hon kunde äta själv, berättar Rikard.

Under många år har Rikard försökt bli pappa. Han var nästan 50 år fyllda när hans första barn Rut kom till världen. Livet före Rut hade han bara sig själv att ta hand om, förutom partnern Johanna förstås. Nu ser prioriteringarna annorlunda ut och han får själv ta ett steg tillbaka.

– Jag var mer än redo att bli förälder, jag var verkligen på tårna. Visst är det en stor omställning och slitsamt med

sömnbrist och så, men nu kommer jag nästan inte ihåg hur livet såg ut innan Rut, säger han.

Nu delar han sina dagar med Rut medan mamma Johanna jobbar. De har sina dagliga rutiner, ändå är varje dag olik den andra.

– Dagen brukar börja med att Rut väcker mig, inte så sällan med en smäll. Jag brukar vara ganska trött, eftersom hon behöver mat även nattetid. Men klockan sju är det morgon och då är det blöjbyte och matning av henne som gäller, sedan är det dags för mig att äta frukost och klä på mig.

Rikard tycker att det är en förmån att vara förälder och föräldraledig. Vanligtvis har han lätt att se på livet som ett mirakel, men tillsammans med Rut får han syn på det varje dag.

– Det är fantastiskt att få lära känna varandra och att få se Ruts utveckling varje dag. Nu grundläggs vår relation för framtiden. När min fru Johanna var hemma med Rut var hon den trygga föräldern och jag den roliga när jag kom hem från jobbet. Nu är det

tvärtom, hon är den roliga och jag den trygga föräldern.

Varje dag tar sig Rikard och Rut ut i omgivningarna. Ofta tar de sig till öppna förskolan. De alternerar mellan Årstakyrkan, kommunens och Hägerstens kyrkas verksamheter.

– Det är roligt att komma till ett socialt sammanhang både för mig och Rut, eftersom hon inte har några syskon. På öppna förskolan är det sångstund, lek och pyssel som avslutas med lunch. Efter det brukar vi gå hemåt och då passar jag på att handla medan Rut passar på att sova, berättar han.

Andra dagar när det är fint väder tar de sig ner till Årstaviken genom Årstaskogen. Under den promenaden finns mycket att upptäcka.

– Det är roligt att ha en kompis som uppskattar en fin pinne eller sten lika mycket som jag gör. Med Rut har jag fått tillbaka barnperspektivet. Hon hjälper mig att komma ihåg hur det är att vara barn.

Under samtalet och fikat med nybakat bröd, närmar sig Rut och vill till

Rikard arbetar som präst i Uppsala när han inte är föräldraledig

sist komma upp i famnen på mig som intervjuar. Nyfiket pillar hon på hals-smycket runt min hals.

– Hon är ofta försiktig till en början, men sedan mest nyfiken. Nu går utvecklingen så fort att jag inte alltid hinner med. Som tur är hon försiktig av sig och hittills har det gått bra.

Så kommer förstås dagar av sjukdom och dagar av oro som måste lösas trots sömnbrist. Ibland får lösningarna oväntade konsekvenser.

– Rut var förkyld och hade svårt att äta och att sova, så jag funderade på hur jag skulle få henne att somna. Så kom jag på att man kan sätta på Mandelmans fyra timmar långa brasvideo. Och mycket riktigt, medan den digitala brasan lyste och sprakade i rummet, somnade hon till slut. Men så bankade det plötsligt på dörren och två brandmän stod där utanför dörren. De sa åt oss att stänga dörren ordentligt, så vi trodde det brann inne hos grannen.

Rikard gjorde sig och familjen redo att låta sig evakueras, han packade snabbt ner mat, blöjor och toalett-artiklar i en väska.

– Så plötsligt kom en skylift med brandmän i till vår balkong och nedanför stod fyra ambulanser, två brandbilar och två polisbilar. Det var oss de tänkte rädda. Det visade sig att någon som gått förbi vår balkong larmat brandkåren. Hen hade sett skenet från brasan och trodde att det brann på riktigt. Vi visste inte riktigt hur vi skulle reagera. Visst man kan tänka att det här var ju onödigt och dyrt, men samtidigt blir man så glad att över att folk reagerar och att samhället har resurser när det behövs.

Efter den händelsen delade han med sig av erfarenheten på Facebook. Han kände ett behov att få lite infallsvinklar från fler och kanske lite stöttning.

– Jag tycker det kändes fint att få dela den här anekdoten med mina

vänner. Först kände jag ganska mycket genans över att vi orsakat en onödig uttryckning, men sen övergick känslan i tacksamhet som avslutades med att jag kände mig stärkt av alla kommentarer från goda vänner, berättar han.

För Rikard är relationer det som skapar livsmening och identitet och inget man ska profitera på. Han uttrycker en viss irritation över samhällsutvecklingen som länge gått i motsatt riktning. Den riktning som säger att vi ska vara goda konsumenter, prestera och aldrig riktigt vara nöjda med det vi har och den vi är.

– Jag tror att min inställning har med min gudstro att göra. Jag ser på dagen och livet som en gåva, inget jag måste fånga. Att få överlämna sig själv, med sin oro och maktlöshet är att vara i goda händer, tänker jag. Det blir något grundläggande fel när livet bara handlar om att konsumera och prestera. Livet och existensen är så mycket större än det.

Rikard berättar om en insikt han fått från författaren CS Lewis. Författaren till böckerna om Narnia och lejonet Aslan.

– CS Lewis lär ha sagt att Bibelns berättelser beskriver de små miraklen, de under när Jesus förvandlar vatten till vin, gör sjuka friska och så vidare. Det stora miraklet är själva livet. Varje barn som föds, fotosyntesen, stjärnorna på himlen, solen som går upp varje morgon. Jag brukar säga som i bönen ”Tryggare kan ingen vara”, att lyckan kommer, lyckan går. Men min tacksamhet över själva livet består. Den finns där som en grundton oavsett om det är solsken eller en skitdag, avslutar Rikard. ●

De enkla nöjena är roligast

”Många av våra församlingsbor ser kyrkan som sitt hem och kommer gärna hit flera gånger i veckan, även sommartid. Därför har sommaren under många år utvecklats till att bli en egen termin, berättar Stina Svan, präst i Flemingsbergs församling.”

Det behövs inte långväga resor för att ha en mysig sommar, det enkla är ibland det bästa, menar prästen Stina Svan. Under sommaren flyttar Flemingsbergs församling utomhus så mycket som är möjligt. Sommarhänget och Kyrkgympan tar plats i Kyrkparken bakom kyrkan och ganska ofta tas grillen fram. På asfalten utomhus skrivs det med färgglada kriter vad som är på gång, så ingen ska missa det när de går förbi.

– Sommarhänget på onsdagar för sommarlovslediga skolbarn har funnits under några år nu. Det är en mötesplats som bärs upp av volontärer och kyrkans anställda. Hur dagen blir beror på vilka som kommer. Vi tillämpar drop in, eftersom många av våra församlingsbor inte kan språket, kan en anmälningsblankett bli ett hinder, men hit kan man bara komma. Här finns alltid såpbubblor, hopprep, rockringar och bollar och någon att leka med, berättar Stina.

Volontärerna som kommer till Sommarhänget söks och hittas via Volontärbyrån. Nästan alltid dyker nya ideella upp och bidrar till en rolig eftermiddag för barnen. Några onsdagar bjuds på överraskningar, men för det mesta är det just ett prestationslöst sommarlovshäng.

– En onsdag i månaden under sommarmånaderna brukar vi bjuda in en trollkarl och Cirkus Cirkör som

*”Det mesta och bästa i livet är faktiskt gratis,
det gäller bara att se det och ta
vara på det.”*

lär ut cirkuskonster. Det händer också att vi hyr in en hoppborg när vädret tillåter. Men oftast är de enkla nöjena som såpbubblor och rockringar som är roligast, berättar Stina.

Samtidigt som Sommarhänget pågår även den finska ljusmässan. Det brukar bli ett fint möte mellan generationerna vid det gemensamma fiket.

– De äldre blir ofta glada över att se att barnen har något roligt att göra under sommarlovet. Ibland händer det att de spontant lär ut saker, som till exempel hur man hanterar en rockring. Det känns fint med alla spontana möten som uppstår under onsdags-eftermiddagarna, säger Stina.

En långhelg under sommaren ordnar församlingen ett läger för alla åldrar. Då tar man bussen ut till skärgården eller ut på landet. I år åker man för andra året i rad till Åkerögården i Norrtälje.

– Många av våra församlingsbor tycker att det är skönt att komma bort ett tag och se en annan miljö. På lägret ägnar vi oss åt musik, bad, skapande, vi äter gott, har andakt, leker, vilar och går på pilgrimsvandring i den vackra naturen. Lägre avslutas hemma i Flemingsbergs kyrka med en lägergudstjänst som vi alla hjälps åt med, berättar Stina.

Tre dagsutflykter med buss ordnas för barnfamiljer som har svårt att ta sig från ”orten” sommartid. Man kanske inte har råd eller inte har tillgång till bil. Men framförallt tycker de som åker

med att upplevelsen blir så mycket större när man får möjlighet att dela den med andra.

– Vi tar oss till olika roliga ställen, som Sagostigen i Söderköping, Lida friluftsområde och Skansen. Ibland tar vi oss till Visättraskogen, vår närmaste skog, för lek, täljning och grillning. Många barn som Stina möter efterfrågar aktiviteter även under andra lov. Särskilt de barn som är 10–12 år.

– Det händer att barnen kommer in och undrar om det händer något i kyrkan och då har vi sett ett behov att göra något tillsammans med dem. Nu under påsklovet tog vi till exempel en tur till Tom Tits. Vi blev ett gäng på över femtio personer, både vuxna och barn, som fick en rolig dag tillsammans berättar hon.

Oavsett om Stina är ledig eller jobbar, försöker hon vara i nuet så mycket som möjligt.

– Jag vill leva öppet och ta in de människor jag möter. Ett oplanerat möte med en annan människa kan faktiskt göra min dag. Med mitt ledord från bibeln ”Detta är dagen som Herren har gjort, låt oss fröjdas och vara glada”, får jag hjälp att ta till tillvara på det som kommer till mig och göra det bästa av det.

När Stina är ledig tar hon sig ut i naturen så mycket hon kan. I närområdet där hon bor eller till Dalarna där hon har sina föräldrar och det lilla fritidshus som hon kallar för Kojan.

– I skogen finns så mycket detaljer att förundras över, en nyckelpiga, ett löv eller barken på ett träd. Man behöver inte åka till Skansen för att uppleva det, det finns inom räckhåll. Det mesta och bästa i livet är faktiskt gratis, det gäller bara att se det och ta vara på det, avslutar hon. ●

Carpe diem?

Går det verkligen att fånga dagen, undrar Jimmy Tåli.

Jag går runt i Huddinge centrum en ganska blåsig men solig torsdagseftermiddag. Ännu en mödosam arbetsdag har fått snuset att ta slut. Istället för att vänta på att abstinensen ska sätta in och för att förhindra eventuella humörsvängningar är jag på väg för att köpa mer. Människor går förbi mig, några ser ner mot marken där de går, andra blickar bort mot ett avlägset mål. Jag är en av dem. Somliga sitter på en bänk i solen, andra ropar på sina barn att sluta titta i skyltfönstren. Någon springer snabbt mellan människorna med blicken mot en buss som står och väntar.

På väg mot tobaksaffären vänder jag mig mot ett skyltfönster där det finns en sten, vas och en hög med inredningsskuddar. På föremålen står det som en

uppmaning "Carpe diem", fånga dagen. En numera vanligt förekommande latinsk fras. Jag tror inte att den romerske poeten Horatius, som är upphovet till den, hade kunnat föreställa sig att han skulle bli citerad i ett skyltfönster mer än två tusen år efter sin död. Ännu mindre att den fortfarande skulle betyda något.

Temat i Pax är denna gång "Vardag". Är vardagen, eller andra dagar, något som ska fångas, carpe diem, eller är det också så att vardagen fångar oss? När jag kommer ut från tobaksaffären står det plötsligt ett barn framför mig. Någon meter bort står barnets mamma, febrilt letande efter något i barnvagnen. Barnet, som inte är intresserad av att hjälpa mamma att hitta det som troligtvis ligger långt ned i en allt för packad barnvagnsunderdel, tittar förundrat på mig och säger: Hej! Jag stannar till, både i mina tankar och steg. Barnets ord har fått mig att se rätt in i hennes stora bruna ögon och hon ser in i mina. Hennes hej, har på ett ögonblick förpassat alla mina tidigare tankar och abstinensbekymmer till en annan plats där de känns oviktiga. Hon har fångat mig.

I samma sekund har min snus-sökande vardagseftermiddag förvandlats från ett försök att förgylla en annars så ganska gråtrist vardag, till att bli en del av någon annans. Detta lilla barn fick carpe diem att ställas på sin spets. Det var inte bara mitt försök att fånga vardagen som avgjorde hur min vardag faktiskt utspelade sig. Det

var också någon annans vardag som fångade min. Det kanske är just så, att vardag inte är något som bara ska fångas, effektiviseras, presteras eller kontrolleras. Det är också något som drabbar oss. Vardagen består inte bara av fantastiska barn som med ett stort hej släpper in främlingar till en större vardag. Även vindens blåsande, solstrålarnas värmande sken och fåglarnas kvitter är likt barnets hej, något som bjuder in till något större.

De bjuder in till en vardag som inte bara består av vad jag lyckas fånga, vilka beslut jag tar eller vad jag gör, utan också det jag inte kan fånga själv. En vardag som inte kräver att jag fångar den, bara min tillåtelse att låta mig fångas. Är det kanske detta vi också gör när vi vågar se varandra i ögonen när vi möts på gångvägen? När vi stannar upp och inser att det doftar regn eller lyssnar på duvornas kuttrande? När vi ger tillåtelse till att andra och något annat får bli en del av vår egna vardag och därmed större än vad vi själva kunnat tänka ut eller prestera. Vardag är kanske inte bara ett ekorrhjul under en gråsvart himmel som snart ska brista ut i regn. Det kanske är att också ge andra och annat tillåtelse att fånga oss. Den lilla flickans mod att bjuda in en främling, en vårdag i vardagen, öppnade också upp för en verklighet där denna dagen blev vår gemensamma dag. ●

Jimmy Tåli, aktiv i Flemingsbergs församling

En doft av romantik

Konsertpianist Ivetta Irkha gästar Segeltorps kyrka och bjuder på klassiska pianopärlor från den romantiska epoken. Ivetta är en av Sveriges främsta konsertpianister. (Se hela musikprogrammet för sommaren i Segeltorps kyrka på vår hemsida.)

Onsdag 10 juli 18.30
Segeltorps kyrka

Musik utan gränser

Ett program med gränsöverskridande musik med universellt och emotionellt språk. Gunnar Klum, baryton och Mats Jansson, piano.

(Se hela musikprogrammet för sommaren i Flemingsbergs kyrka på vår hemsida.)

Söndag 18 augusti 18.00
Flemingsbergs kyrka

foto: Lottie Lintrup

Letar du efter en grav eller en gravsatt person?

Nu finns det hjälp på webben. Webb-sidan Svenska Gravar har en sökfunktion där du bland annat kan få fram kyrkogårdens namn, gravnummer och namnen på de som ligger i graven. Det finns en karta över kyrkogården för att hitta lättare. En ny funktion är att du kan beställa gravskötsel på Svenska Gravar. Prislistan kan du hitta på vår webb www.svenskakyrkan.se/huddinge och du kan förstås ringa eller mejla oss om du har frågor. Eller boka gärna tid för ett besök!

Följ arbetet på våra kyrkogårdar på Instagram

Nu har de som jobbar på kyrkogårdarna startat ett eget Instagram konto. Där kan man följa arbetet som pågår på Huddinge kyrkogårdsförvaltning. Dit hör Huddinge-, Tomtberga-, S:t Botvid- och Trångsunds kyrkogårdar och begravningsplatser, även krematoriet på S:t Botvids begravningsplats. Kontot heter: [huddinge.kyrkogardsforvaltning](https://www.instagram.com/huddinge.kyrkogardsforvaltning)

Dylan mässa i Mariakyrkan

Fotograf: Columbia Records/WilliamClaxton

Bob Dylan gästar i år Stockholm och ger en konsert i Globen 26 juni. Bob Dylans musik har även fått insteg i kyrkor – inte minst genom Thomas Cervin. I snart tio år har Thomas med sina musiker framfört Dylans sånger i domkyrkor, kyrkor och kapell runt om i landet. Thomas översättningar av Dylans texter har även fått Anders Frostensson-stipendiet. Med åren så har fler instrument lagts till och flera av refrängerna sjungs i stämmor. Medverkande: Thomas Cervin - sång, gitarr och munspel, Jens Fölster - rytmer, munspel och stämsång, Sakarias Åkerman - bas, piano och stämsång.

Söndag 23 juni 18.00 i Mariakyrkan, Skogås

KALENDARIUM

FLEMINGSBERGS FÖRSAMLING:

Sommarlovshäng

Onsdagar 13.00-16.30

Flemingsbergs kyrka

En eftermiddag för sommarlovslediga skolbarn och föräldrar. Vi träffas vid kyrkbacken, bakom kyrkan. Vid varje tillfälle finns bollar, lek, skapande och ett enkelt mellanmål. Några onsdagar bjuder vi på överraskningar och inbjudna gäster. Vid regn är vi inomhus. Kostnadsfritt. Kontakt & info: Stina Svan, präst tel. 08-588 698 30.

Musik i sommarkväll

Söndag 18.00

14/7 och 18/8

i Flemingsbergs kyrka

Välkommen att lyssna på olika musikprogram en gång i månaden. Det är fri entré och det serveras te och kaffe. Se hela programmet på vår hemsida.

SKAPAKväll

Onsdagar 18.00-21.00

19/6, 17/7 och 21/8

i Flemingsbergs kyrka

En kväll då vi lägger prestationen åt sidan och låter lusten att skapa styra. Vi skapar och delar våra livserfarenheter med varandra. Från 17.00 serveras soppa till självkostnadspris. Fika serveras under kvällen. Kvällen är kostnadsfri. Ingen föranmälan. Frågor & ledare: Pers Karin Skogar, uttryckande konstterapeut tel. 08-588 698 24.

SANKT MIKAELS FÖRSAMLING:

Högmässa

Söndag kl 11.00

i Vårby Gårds kyrka

Högmässa varje söndag hela sommaren.

Musik i sommarkväll

Onsdagar kl 18.30

3 juli - 31 juli

i Segeltorps kyrka

Välkommen till Segeltorps kyrka varje onsdag i juli månad. Klockan 18.30 bjuder vi på Musik i Sommarkväll. Efter konserten är alla välkomna på kaffe i kyrkans trädgård. Se hela programmet på vår hemsida.

Sommaroasen

Torsdagar 11.30

13 juni - 8 augusti

i Vårby Gårds kyrka

Klockan 11.30 hålls andakt i kyrkan och klockan 12.00 serveras lätt sommarlunch för 30 kr. Vid vackert väder äter vi utomhus, vid regn inne på Oasen, plan 6.

HUDDINGE FÖRSAMLING:

Midsommarfirande

Onsdag 19/6 11.00-14.00

Prästgårdsparken

Kl. 11.00 klär vi midsommarstången tillsammans. Det blir dans ca kl. 11.30 och kl. 12.00 fikar vi med midsommartårta m.m. Kl. 13.00 finns möjlighet till femkamp. Ta med egen picknickfilt och picknick om ni så önskar. Adress: Kommunalvägen 29.

Sommarcafé

Onsdagar 11.00-14.30

19 juni - 7 augusti

Prästgården

Vi bjuder på smörgås och fika. Glass och läsk finns att köpa. Det är sångstund varje gång klockan 13.30. Om vi sitter utomhus eller inomhus avgörs av vädret. Adress: Kommunalvägen 29.

Ikonmålning

Tisdagar 09.00 eller 18.00

Start 17 september

Prästgården

Det finns två grupper på tisdagar. En på dagtid och en på kvällstid. Båda

grupperna startar 17/9 och slutar 19/11. Anmäl dig till Gunilla Gustafsson tel. 08-588 697 76, gunilla.p.gustafsson@svenskakyrkan.se

TRÅNGSUND-SKOGÅS FÖRSAMLING:

Midsommarfirande med friluftsgudstjänst

Midsommardagen 22 juni

11.00 i Tacksägelsekyrkan

Friluftsgudstjänst utanför kyrkan. Vid regn är vi i kyrkan. Efteråt blir det kyrkkaffe och dans kring midsommarstången med musiker och dansare från Folkdansgillet Kedjan. Alla är välkomna att vara med och klä stången. Det gör vi på midsommarafton mellan 10.00 och 14.00.

Sommarcafé

24 juni - 2 august

Skogås och Trångsund

Nu öppnar vi för sommaren! Kom och njut av nybryggt kaffe med bröd och gott sällskap. Måndag: 10.00-15.00 i Tacksägelsekyrkan. Tisdag: 17.00-19.00 i Tacksägelsekyrkan. Onsdag: 10.00-15.00 i Mariakyrkan. Tordag: 17.00-19.00 smörgås & mässa, Tacksägelsekyrkan. Fredag: 10.00-15.00 i Mariakyrkan.

Musik i sommarkväll

Tisdagar 19.00

25 juni - 30 juli

Tacksägelsekyrkan.

Mat serveras från 17.00, 40 kr. Programmet börjar 19.00. Olika musikprogram varje gång, se hela programmet på vår hemsida.

” De blomster som i marken bor
kan aldrig själen glömma.
Hur skönt att djupt bland gläntors flor
se solens fingrar sömma
en vacker klädnad till den säng
som vi ger namnet sommarns äng
och som med solens gyllne tråd
hopsömmas våd för våd. ”

Psalm 202, text Harry Martinsson